Quelle: https://manuscripta.at/?ID=911
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

quē mdatū deppis loquē. pelūsiū petīt. ubi illū
frēm nouerat cōmorari quē ma lugn sps asserūt
deceptū. Erat aūt ⁊ ia ⁊ alius frē notissim. quē im
rogans de eōdē frē. reppert qd eadē nocte q detrim
ille demon ruina ei suo pnicpi nunciabat monaste
rio pstino derelicto uicū petisset. ⁊ informcatione
miserabilit cecidiss. Hec aūt audiens frē suspirans
⁊ flens reūsus ē loco suo.

Quoda aūt tēpe quida duo philosophi au
dientes fama beati antonii. pararūt
adeū. Qui du int se qsda questiones ba
buissent. despicientes philosophi sem antonii ue
lud inpitū ac sine lteris uirū reūsi sunt abeo. Vo
lentes aūt eū si mehil amplius ledere potuissent ⁊
de cella ei magicis pstigiis ⁊ circūuentione demo
nū pturbare. immiserūt ei nequissimos demones
ad impugnationē hoc indie liuore pculsi. eo qd
multi hominū ad illū uelud famulū di cotidie
cuenirent. Cūq; illo nunc quidē in pmente pec
tori suo ⁊ fronti signaculū crucis. nunc ū orati
oni suplicit incubante. nec adppinquare quidē
durissimi demones eidē audirent. reūrtebant ad
eos qui illos direxerant sine effectu. Tunc illi ad
eū rursum quasi potentiores miserūt. Cūq; ⁊
illi fugati reuertissent. iterū alios mehilomin